

[Christophersen.]

og skulle der så være boligselskaber, som desuagtet ikke kan klare sig, ja, så må man igen konkret se på disse problemer.

Vi synes altså, det er en dårlig idé i dette lovforslag at indlægge et meget stort, meget rundt beløb og dermed også forpligte det offentlige til over en årrække at afholde en ret uspecificeret udgift. Det er ikke i overensstemmelse med det, vi forestiller os skal være en fornuftig udgiftspolitik.

Men altså, om ministerens forslag er vi parate til en drøftelse. Vi mener, at det på helt principielle punkter ligger meget langt fra, hvad vi forestiller os, men det skal altså ikke afholde os fra at gå ind i diskussionen, om det er muligt at få regeringens til at ændre opfattelse på disse områder.

Med hensyn til boligsikringsordningen vil jeg sige, at vi har jo altid været tilhængere af en social boligsikring. Vi mener, at det er her, det offentliges indsats i forhold til boligmarkedet først og fremmest bør markere sig, men vi ved jo også, at hele det nuværende system lider under en række alvorlige svagheder. Nogle af dem har allerede været nævnt. Der er kollisionen mellem på den ene side den marginale beskatning, altså beskatningen af indkomststigninger, og nedtrapningen af sociale ydelser ved indtægtsfremgang, og dér fremgår det jo af ministerens bemærkninger til forslaget om boligsikring, at det ikke er unormalt, at 22 pct. af en indtægtsfremgang falder væk som følge af boligsikringens nedtrapning, og hvis så samtidig de mennesker har en marginal beskatning på 50-55 pct., ja, ofte kan man jo være oppe på 60 pct., så betyder det faktisk, at så får man en meget kraftig progressiv beskatning i et mellemindkomstinterval.

Det er det ene problem, og det problem mener vi ikke er løst ved ministerens forslag. Selvfølgelig anerkender vi, at der ligger en forbedring i ordningen ved, at man laver en mere langsom nedtrapning, sådan at man kommer ned på en begrænsning med ca. 15 pct., men vi tror sådan set, at det er selve det system, vi arbejder med, man bør tage

op til overvejelse. Der er nok for mange variabler, kan vi sige, i boligsikringssystemet, og vi mener i hvert fald, at det nok er fornuftigst at afvente udfaldet af det udvalgsarbejde, som er sat i gang, og som jeg har forstået man kan vente en foreløbig redegørelse for meget hurtigt, måske allerede en af de nærmeste dage. Jeg ved ikke, om boligministeren kan sige noget yderligere om det, men det er den opfattelse, jeg i hvert fald har fået.

Jeg vil godt nævne et andet problem, vi også står over for med hensyn til boligsikringen. Det er, at ordningen har en tilbøjelighed til at blive meget generel, og problemet bliver jo ikke mindre nu, hvor vi ser, at konsekvensen af ministerens ændringer bl. a. er, at det interval, hvori man kan opnå boligsikring, springer yderligere i vejret og kommer op mod de 80.000 kr. En generel boligsikring, som kan omfatte næsten alle indkomstmottagere, blot de rykker ind i nybyggeriet, ja, det er en ordning, som vi er noget betænkelige ved. Vi har altid ment, at boligsikringen burde være noget, som principielt opererede med særtilfælde eller undtagelsessituationer, for i modsat fald er man faktisk ovre i den almindelige fordelingspolitik og dermed i den almindelige skattepolitik, og så var der måske mere idé i at indbygge systemet i vores skattelovgivning.

Jeg skal blot til afslutning om boligsikringen sige, at vi altså synes, at her har vi med den del af lovkomplekset at gøre, som vi nok kan vente længst med at færdiggøre. Vi siger ikke dermed, at færdiggørelsen skal rives ud af den store sammenhæng, men jeg tror alligevel, at det er fornuftigst, både fordi vi endnu mangler en belysning af en række af problemerne, og fordi der jo er en sammenhæng mellem det, man vil gøre på dette område og på hele det øvrige boligpolitiske område, og også med hensyn til ligningslovens udformning, at boligsikringens udformning bliver den sidste eller en af de sidste sten, der eventuelt lægges på plads, således at vi, når det skal ske, har et over-